
YoginihRidayam

योगिनीहृदयम्

Document Information

Text title : yoginihRidayam.h

File name : yoginii.itx

Category : hRidaya, devii, otherforms, devI, yoginI, kAshmIrashaivadarshanam, yogini

Location : doc_devii

Transliterated by : Michael Magee <ac70 at cityscape.co.uk>

Proofread by : Mike Magee <mike.magee@btinternet.com>

Description-comments : yoginihRidayam

Latest update : October 7, 2021

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 22, 2022

sanskritdocuments.org

योगिनीलृट्टयम्

अथ प्रथमः पटलः

श्रीदेव्युवाच -

देवदेव मलादेव परिपूर्णाप्रथामय ।

वामकेश्वरतन्त्रेऽस्मिन्नज्ञातार्थास्त्वनेकशः ॥ १ ॥

तांस्तानर्थानशेषेण वक्तुमर्हसि भैरव ।

श्रीभैरव उवाच

शृणु देवि मलागुह्यं योगिनीलृट्टयं परम् ॥ २ ॥

त्वत्प्रीत्या कथयाम्यद्य गोपनीयं विशेषतः ।

कर्णात्कर्णोर्पिदेशेन सम्प्राप्तमवनीतलम् ॥ ३ ॥

न देयं परशिष्येभ्यो नास्तिकेभ्यो न श्रेष्ठरि ।

न शुश्रूषालसानाञ्च नैवानर्थप्रदायिनाम् ॥ ४ ॥

परीक्षिताय दातव्यं वत्सराधोषिताय च ।

अेतज्ज्ञात्वा वररोडे सद्यः प्रेयसतां व्रजेत् ॥ ५ ॥

यङ्कसङ्केतको मन्त्रपूजासङ्केतकौ तथा ।

त्रिविधस्त्रिपुरादेव्याः सङ्केतः परमेश्वरि ॥ ६ ॥

यावदेतन्न जानाति सङ्केतत्रयमुत्तमम् ।

न तावत्रिपुरायके परमाज्ञाधरो भवेत् ॥ ७ ॥

तच्छक्तिपञ्चकं सृष्ट्या लयेनाग्निस्तुष्टयम् ।

पञ्चशक्तियतुर्वह्निसंयोगाञ्चकसम्भवः ॥ ८ ॥

अेतच्चकावतारन्तु कथयामि तवानघे ।

यदा सा परमा शक्तिः स्वेष्यया विश्वरूपिणी ॥ ९ ॥

स्फुरत्तामात्मनः पश्येत्तदा यङ्कस्य सम्भवः ।

शून्याकाराद्विसर्गान्ताद् भिन्दोः प्रस्पन्दसंविदः ॥ १० ॥

प्रकाशपरमार्थत्वात् स्फुरत्ताललरीयुतात् ।

प्रसृतं विश्वललरीस्थानं मातृत्रयात्मकम् ॥ ११ ॥

भैन्दवं यङ्गमेतस्य त्रिरूपत्वं पुनर्भिवित् ।

धर्माधर्मौ तथात्मानो मातृमेयौ तथा प्रमा ॥ १२ ॥

नवयोन्यात्मकं यङ्गं विद्यानन्दघनं मङ्गत् ।

यङ्गं नवात्मकमिदं नवधा भिन्नमन्त्रकम् ॥ १३ ॥

भैन्दवासनसंरुढसंवर्तानलचित्तलम् ।

अम्बिकाउपमेवेदमष्टारस्थं स्वरावृतम् ॥ १४ ॥

नवत्रिकोणस्फुरितप्रभाउपदशास्त्रकम् ।

शक्त्यादिनवपर्यन्तदशास्त्रस्फूर्तिकारकम् ॥ १५ ॥

भूततन्मात्रदशकप्रकाशालम्बनत्वतः ।

द्विदशास्त्रस्फुरद्रूपं ङोधीशास्त्रिदशास्त्रकम् ॥ १६ ॥

यत्तुश्चकप्रभाउपसंयुक्तपरिणामतः ।

यत्तुर्दशास्त्ररूपेण संवित्तिकरणत्वेना ॥ १७ ॥

भेयर्थास्त्रिजयान्तास्त्रपरमार्थप्रथामयम् ।

अयं शक्त्यनलाकारस्फुरद्रौद्रीप्रभामयम् ॥ १८ ॥

ज्येष्ठाउपयत्तुष्कोणं वामाउपलभित्रयम् ।

सिद्धंशान्तस्त्रिकोणं य शान्त्यतिताष्टकोणकम् ॥ १९ ॥

शान्त्यंशद्विदशास्त्रं तथैव भुवनारकम् ।

विधाकलाप्रभाउपदलाष्टकसमावृतम् ॥ २० ॥

प्रतिष्ठावपुषा सृष्टस्फुरद्व्यष्टदलाम्बुजम् ।

निवृत्त्याकारविलसच्चतुष्कोणविराजितम् ॥ २१ ॥

त्रैलोक्यमोडनाद्यै तु नवयङ्गै सुरेन्द्रैः ।

नाद्यै भिन्दुः कला ज्येष्ठा रौद्रीष्ठं वामा तथा पुनः ॥ २२ ॥

विषद्वीष्टं दूतरी यैव सर्वानन्दा कमात् स्थिताः ।

निरंशौ नाद्यभिन्दू य कला येष्ठास्वउपकम् ॥ २३ ॥

જયેષ્ઠા જ્ઞાનં ક્રિયા શેષમિત્યેવ ત્રિતયાત્મકમ્ ।
 ચક્રં કામકલારૂપં પ્રસારપર,માર્થતઃ ॥ ૨૪ ॥
 અક્રુલે વિષુસંજ્ઞે ચ શક્તે વહ્નૌ તથા પુનઃ ।
 નાભાવનાહતે શુદ્ધે લમ્બિકાગ્રે ભુવોડન્તરે ॥ ૨૫ ॥
 બિન્દૌ તદર્થે રોધિન્યાં નાદે નાદાન્ત એવ ચ ।
 શક્તૌ પુનર્યાપિકાયાં સમનોન્મનિ ગોચરે ॥ ૨૬ ॥
 મહાબિન્દૌ પુનશ્ચૈવ ત્રિધા ચક્રં તુ ભાવયેત્ ।
 આજ્ઞાન્તં સકલં પ્રોક્તં તતઃ સકલનિષ્કલમ્ ॥ ૨૭ ॥
 ઉન્મન્યન્તં પરે સ્થાને નિષ્કલગ્ચ ત્રિધા સ્થિતમ્ ।
 દીપાકારોડર્ધમાત્રશ્ચ લલાટે વૃત્ત ઇષ્યતે ॥ ૨૮ ॥
 અર્ધચન્દ્રસ્તથાકારઃ પાદમાત્રસ્તદ્ધૂર્ધ્વકે ।
 જ્યોત્સ્નાકારા તદદષ્ટાંશા રોધિની ત્ર્યસ્રવિગ્રહા ॥ ૨૯ ॥
 બિન્દુદ્રયાન્તરે દાડઃ શેવરૂપો મણિપ્રભઃ ।
 કલાંશો દ્વિગુણાંશશ્ચ નાદાન્તો વિદ્યુદ્ગુજ્જવલઃ ॥ ૩૦ ॥
 હલાકારસ્તુ સવ્યસ્થબિન્દુયુક્તો વિરાજતે ।
 શક્તિર્વામસ્થબિન્દુધૃત્સ્થરાકારા તથા પુનઃ ॥ ૩૧ ॥
 વ્યાપિકા બિન્દુવિલસત્ત્રિકોણાકારતાં ગતા ।
 બિન્દુદ્રયાન્તરાલસ્થા ઋજુરેખામયી પુનઃ ॥ ૩૨ ॥
 સમના બિન્દુવિલસદ્ઋજુરેખા તથોન્મના ।
 શક્ત્યાદીનાં વપુઃ સ્ફૂર્જદ્વાદશાદિત્યસન્નિભમ્ ॥ ૩૩ ॥
 ચતુઃષષ્ટિસ્તદ્ધૂર્ધ્વં તુ દ્વિગુણં દિગુણં તતઃ ।
 શક્ત્યાદીનાં તુ માત્રાંશો મનોન્મન્યાસ્તથોન્મની ॥ ૩૪ ॥
 દૈશકાલાનવચ્છિન્નં તદ્ધૂર્ધ્વં પરમં મહત્ ।
 નિસર્ગસુન્દરં તત્તુ પરાનન્દવિઘૂર્ણિતમ્ ॥ ૩૫ ॥
 આત્મનહ્ સ્ફુરણં પશ્યેદેદા સા પરમા કલા ।
 અમ્બિકારૂપમાપન્ન પરા વાહ્ સસુદીરિતા ॥ ૩૬ ॥
 બીજભાવસ્થિતં વિશ્વં સ્ફુટીકર્તું ચદોન્મુખી ॥

वामा विश्वस्य वमनादङ्कुशाकारतां गता ॥ ३७ ॥
 धंखाशक्तिस्तदा सेयं पश्यन्ती वपुषा स्थिता ।
 ज्ञानशक्तिस्तथा ज्येष्ठा मध्यमा वागुदीरिता ॥ ३८ ॥
 ऋजुरेभामयी विश्वस्थितौ धं प्रथितविग्रहा ।
 तत्संलृतिदशायां तु भैरवं रुपमास्थिता ॥ ३९ ॥
 प्रत्यावृत्तिक्रमेणैवं शृङ्गटवपुरुज्ज्वला ।
 क्रियाशक्तिस्तु रौद्रीयं वैभरी विश्वविग्रहा ॥ ४० ॥
 भासनाद्विश्वरूपस्य स्वरूपे आख्यतोऽपि य ।
 अेताश्चतस्रः शक्त्यस्तु का पू जा ओ धिति क्रमात् ॥ ४१ ॥
 पीठाः कन्दे पदे रुपे रुपतीते क्रमात् स्थिताः ।
 यतुरस्त्रं तथ बिन्दुषट्कयुक्तं य वृत्तकम् ॥ ४२ ॥
 अर्धचन्द्रं त्रिकोणं य रुपार्थेषां क्रमेण तु ।
 पीतो धूम्रस्तथा श्वेतो रक्तो रुपं य कीर्तितम् ॥ ४३ ॥
 स्वयम्भुर्बाणलिङ्गं य धतरं य परं पुनः ।
 पीठेष्वेतानि लिङ्गानि संस्थितानि वरानने ॥ ४४ ॥
 उेमभन्धुकुसुमशरव्यन्द्रनिभानि तु ।
 स्वावृतं त्रिकूटं य मडालिङ्गं स्वयम्भुवम् ॥ ४५ ॥
 कादितान्ता क्षरोपेतं आणलिङ्गं त्रिकोणकम् ।
 कदम्बगोलकाकारं थादिसान्ताक्षरावृतम् ॥ ४६ ॥
 सूक्ष्मरुपं समस्ताणवृतं परमलिङ्गकम् ।
 बिन्दुरुपं परानन्दकन्दं नित्यपञ्चोदितम् ॥ ४७ ॥
 बीअत्रितययुक्तास्य सकस्य मनोः पुनः ।
 अेतानि वाच्यरुपाणि कुलकौलमयानि तु ॥ ४८ ॥
 जाग्रत्स्वप्नसुषुम्प्याप्यतुर्यरुपाण्यमूनि तु ।
 अतितं तु परं तेजः स्वसंविद्दृष्ट्यात्मकम् ॥ ४९ ॥
 स्वेच्छाविश्वमथोल्लेभञ्चितं विश्वरूपकम् ।
 यैतन्यमात्मनो रुपं निसर्गानन्दसुन्दरम् ॥ ५० ॥
 मेयमातृप्रमामानप्रसरैः संकुयत्प्रभम् ।

शृङ्गाट्टरूपमापन्नमिच्छाज्ञानक्रियात्मकम् ॥ ५१ ॥

विश्वाकारप्रथाधारनिजरूपशिवाश्रयम् ।

कामेश्वराङ्गुपर्यङ्गुनिविष्टमतिस्फुरम् ॥ ५२ ॥

छञ्छाशक्तिमयं पाशमङ्कुशं ज्ञानरूपिणम् ।

क्रियाशक्तिमये बाणधनुषी दधदृग्जवलयम् ॥ ५३ ॥

आश्रयाश्रयिभेदेन अष्टधा भिन्नलतेतिमत् ।

अष्टारयङ्कसंरुढं नवयङ्कासनस्थितम् ॥ ५४ ॥

अेवंरूपं परं तेजः श्रीयङ्कवपुषा स्थितम् ।

तदीयशक्तिनिकरस्फुरदूर्मिसमावृतम् ॥ ५५ ॥

शिदात्मभित्तौ विश्वस्य प्रकाशामर्शने यदा ।

करोति स्वेच्छया पूर्णविचिकीर्षासमन्विता ॥ ५६ ॥

क्रियाशक्तिस्तु विश्वस्य मोदनाद् द्रावणात्तथा ।

मुद्राप्या सा यदा संविदम्बिका त्रिकलामयी ॥ ५७ ॥

त्रिभाण्डारूपमापन्ना सदा सन्निधिकारिणी ।

सर्वस्य चङ्कराजस्य व्यापिका परिकीर्तित ॥ ५८ ॥

योनिप्राचुर्यतः सैषा सर्वसंक्षोभिका पुनः ।

वामाशक्तिप्रधानेयं द्वारयङ्के स्थिता भवेत् ॥ ५९ ॥

क्षुब्धाविश्वस्थिततिर्करी ज्येष्ठाप्राचुर्यमाश्रिता ।

स्थूलनादकलात्रुपा सर्वानुग्रहकारिणी ॥ ६० ॥

सर्वाशपूरणाप्ये तु सैषा स्फुरितविग्रहा ।

ज्येष्ठावामासमन्त्वेन सृष्टेः प्राधान्यमाश्रिता ॥ ६१ ॥

आकर्षिणी तु मुद्रेयं सर्वसंक्षोभिणी स्मृता ।

व्योमद्वयान्तरालस्थभिन्दुरुपा भुवश्चरि ॥ ६२ ॥

शिवशक्त्यात्मसंश्लेषाद्विव्याकेशकरी स्मृता ।

यतुर्दशास्यङ्कस्था संविदानन्दविग्रहा ॥ ६३ ॥

भिन्दन्तरालविलसत्सूक्ष्म रेष्वाशिष्वाभयी ।

ज्येष्ठाशक्तिप्रधाना तु सर्वान्मादनकारिणी ॥ ६४ ॥

दशारयङ्कमास्थाय संस्थिता वीरवन्दिते ।
 वामाशक्तिप्रधाना तु मलाङ्कुशमयी पुनः ॥ ६५ ॥
 तद्द्विभ्रं वमन्ती सा द्वितीये तु दशारके ।
 संस्थिता मोहनपरा मुद्रारूपत्वमास्थिता ॥ ६६ ॥
 धर्माधर्मस्य संघट्टादुत्थिता वितीरुपिणी ।
 विकल्पोत्थङ्कियालोपरुपदोषविधातिनी ॥ ६७ ॥
 विकल्परुपरोगाणां डारिणी भेयरी परा ।
 सर्वरोगहराभ्ये तु यङ्के संविन्मयी स्थिता ॥ ६८ ॥
 शिवशक्तिसमाश्लेषस्फुरद्व्योमान्तरे पुनः ।
 प्रकाशयति विश्वं सा सूक्ष्मरुपस्थित सदा ॥ ६९ ॥
 बीजरूपा मलामुद्रा सर्वसिद्धिमये स्थिता ।
 सम्पूर्णास्य प्रकाशस्य लालभूमिरियं पुनः ॥ ७० ॥
 योनिमुद्रा कलारूपा सर्वानन्दमये स्थिता ।
 ङ्किया चैतन्यरुपत्वादेवं यङ्कमयं स्थितम् ॥ ७१ ॥
 छच्छारूपं परं तेजाः सर्वदा भावयेद् बुधः ।
 त्रिधा य नवधा यैव यङ्कसङ्केतकः पुनः ॥ ७२ ॥
 वह्निनैकेन शक्तिभ्यां द्वाभ्यां यैकोऽप्रः पुनः ।
 तैश्च वह्नित्रयेणापि शक्तीनां त्रितयेन य ॥ ७३ ॥
 पद्मद्वयेन चान्यः स्याद् भूगुडत्रितयेन य ।
 पञ्चशक्ति यतुर्वह्निपद्मद्वयमलीत्रयम् ॥ ७४ ॥
 परिपूर्णा मलयङ्कं तत्प्रकारः प्रदर्शयते ।
 तत्राद्यं नवयोनि स्यात् तेन द्विदशासंयुतम् ॥ ७५ ॥
 मनुयोनि परं विधात् तृतीयं तदनन्तरम् ।
 अष्टद्व्यष्टदलोपेतं यतुरस्रयान्वितम् ॥ ७६ ॥
 यङ्कस्य त्रिप्रकारत्वं कथितं परमेश्वरि ।
 सृष्टिःस्यान्नवयोन्याद्विपृथ्यन्तं संलृति पुनः ॥ ७७ ॥
 पृथ्व्यादिनवयोन्यन्तमिति शास्त्रस्य निर्णयः ।
 ऐतत्समष्टिरूपं तु त्रिपुरायङ्कमुच्यते ॥ ७८ ॥

यस्य विज्ञानमात्रेण त्रिपुराज्ञानवान् भवेत् ।
 यङ्कस्य नवघातं य कथयामि तव प्रिये ॥ ७९ ॥
 आदिमं भूत्रयेण स्याद् द्वितीयं षोडशारकम् ।
 अन्यदष्टदलं प्रोक्तं मनुकोणमनन्तरम् ॥ ८० ॥
 पञ्चमं दशकोणं स्यात् षष्ठं यापि दशारकम् ।
 सप्तमं वसुकोणं स्थान्मध्यत्र्यस्रमथाष्टमम् ॥ ८१ ॥
 नवमं त्र्यस्रमध्यं स्यात् तेषां नामान्यतः शृणु ।
 त्रैलोक्यमोहनं यकं सर्वाशापरिपूरकम् ॥ ८२ ॥
 सर्वसंक्षोभाणं गौरि सर्वासौभाग्यदायकम् ।
 सर्वार्थसाधकं यकं सर्वरक्षाकरं परम् ॥ ८३ ॥
 सर्वरोगहरं देवि सर्वसिद्धिमयं तथा ।
 सर्वानन्दमयं यापि नवमं शृणु सुन्दरि ॥ ८४ ॥
 अत्र पुज्या मडादेवी मडान्निपुरसुन्दरी ।
 परिपूर्णा मडायङ्कमजराभरकारकम् ॥ ८५ ॥
 अतमेव मडायङ्कसङ्केतः परमेश्वरि ।
 कथितस्त्रिपुरादेव्या ञ्जवन्मुक्तिप्रवर्तकः ॥ ८६ ॥
 एति प्रथमः पटलः समाप्तः ।

अथ द्वितीयः पटलः

मन्त्रसङ्केतं दिव्यमधुना कथ्यामि ते ।
 यद्वेत्ता त्रिपुराकारो विरयङ्केश्वरो भवेत् ॥ १ ॥
 करशुद्धिकरो त्वाद्या द्वितीया यात्परक्षिका ।
 आत्मासनगता देवी तृतीया तदनन्तरम् ॥ २ ॥
 यङ्कासनगता पश्चात् सर्वमन्त्रासनस्थिता ।
 साध्यसिद्धासना ष्टा मायालक्ष्मीमयी परा ॥ ३ ॥
 मूर्तिविद्या य सा देवी सप्तमो परिकीर्तिता ।
 अष्टम्यावाङ्मिनी विद्या नवमा भैरवी परा ॥ ४ ॥

मूलविद्या तथा प्याता त्रैलोक्यवशकारिणी ।
अेवं नवप्रकारास्तु पूजाकाले प्रथमतः ॥ ५ ॥
अेताः क्रमेण न्यस्तव्याः साधकेन कुलेश्वरि ।
पादाग्रजङ्घाजानूरुगुद्विङ्गाग्रकेषु च ॥ ६ ॥
आधरे विन्यसन्मूर्ति तस्यामावाङ्मिनी न्यसेत् ।
मूलेन व्यापकन्यासः कर्तव्यः परेश्वरि ॥ ७ ॥
अकुलादिषु पूर्वोक्तास्थानेषु परिचिन्तयेत् ।
यकेश्वरिसमायुक्तं नवयङ्कं पुरोदितम् ॥ ८ ॥
तासां नामानि वक्ष्यामि यथानुक्रमयोगतः ।
तत्राद्या त्रिपुरा देवी द्वितीया त्रिपुरेश्वरी ॥ ९ ॥
तृतीया च तथा प्रोक्ता देवी त्रिपुरसुन्दरी ।
चतुर्थी च महादेवी देवी त्रिपुरवासिनी ॥ १० ॥
पञ्चमी त्रिपुरा श्रीः स्यात् षष्ठी त्रिपुरमालिनी ।
सप्तमी त्रिपुरा सिद्धिरष्टमी त्रिपुराम्बिका ॥ ११ ॥
नवमी तु महादेवी महात्रिपुरसुन्दरी ।
पूजयेष्य क्वादेता नवयङ्के पुरोदिते ॥ १२ ॥
अेवं नवप्रकाराद्या पूजाकले तु पार्वति ।
अेकाकारा ज्याद्यशक्तिरजराभरकारिणी ॥ १३ ॥
मन्त्रसङ्केतकस्तस्या नानाकारो व्यवस्थितः ।
नानामन्त्रकर्मैलैव पारम्पर्येण लभ्यते ॥ १४ ॥
षडविधस्तं तु देवेशि कथयामि तवानघे ।
भावार्थः सम्प्रदायार्थो निगमार्थश्च कौलिकः ॥ १५ ॥
तथा सर्वरुडस्यार्थो महातत्त्वार्थ अेव च ।
अक्षरार्थो हि भावार्थः केवलः परमेश्वरि ॥ १६ ॥
योगिनीभिस्तथा विरैवीरेन्द्राद्यः सर्वदा प्रिये ।
शिवशक्तिसमायोगाऽज्जनिता मन्त्रराजकः ॥ १७ ॥
तन्मर्थी परमानन्दनन्दितां स्पन्दरूपिणीम् ।
निसर्गसुन्दरीं देवीं ज्ञात्वा स्वैरमुपासते ॥ १८ ॥

शिवशक्त्यात्मसंघट्टरूपे ब्रह्माणि शाश्वते ।
 तत्प्रथाप्रसराश्लेषभुवि त्वैन्द्रोपलक्षिते ॥ १८ ॥
 ज्ञातृज्ञानमयाकारसननामन्त्ररूपिणी ।
 तेषां समष्टिरूपेण पराशक्तिस्तु मातृका ॥ २० ॥
 मध्यबिन्दुविसर्गान्तः समास्थानमये परे ।
 कुटिलाङ्गुलके तस्याः प्रतिरूपे विद्यत्सले ॥ २१ ॥
 मध्यप्राणप्रथारूपपस्यन्व्योम्नि स्थित पुनः ।
 मध्यमे मन्त्रपिण्डे तु तृतीये पिण्डके पुनः ॥ २२ ॥
 राडुकुटाङ्गयस्कूर्ज्व्यलत्तासंस्थितस्य तु ।
 धर्माधर्मस्य वाच्यस्य विषामृतमयस्य च ॥ २३ ॥
 वायुकाक्षरसंयोगात् कथिता विश्वरूपिणी ।
 तेषां समष्टिरूपेण पराशक्तिं तु मातृकाम् ॥ २४ ॥
 कूटत्रयात्मिकां देवीं समष्टिव्यष्टिरूपिणिम् ।
 आधां शक्तिं भावयन्तो भावार्थमिति मन्वते ॥ २५ ॥
 सम्प्रदायो मडाभोधरूपो गुरुमुખे स्थितः ।
 विश्वाकारप्रथायास्तु मङ्गलव्यय यदाश्रयम् ॥ २६ ॥
 शिवशक्त्याधया मूलविधया परमेश्वरि ।
 जगत्कृत्स्नं तथा व्याप्तं शृणुष्यावलिता प्रिये ॥ २७ ॥
 पञ्चभूतमयं विश्वं तन्मयी सा सदानधे ।
 तन्मयी मूलविधा च तदध कथयामि ते ॥ २८ ॥
 उकाराद् व्योम सम्भूतं ककारात्तु प्रभञ्जनम् ।
 रेफादग्निः सकाराख्य जलतत्त्वस्य सम्भवः ॥ २९ ॥
 लकारात्, लृ पृथिवी जाता तस्माद् विश्वमयी च सा ।
 गुणाःपञ्चदश प्रोक्ता भूतानं तन्मयी शिवा ॥ ३० ॥
 यस्य यस्य पदार्थस्य सा या शक्तिरुदीरिता ।
 सा सा सर्वेश्वरी देवी स स सर्वो भुवेश्वरः ॥ ३१ ॥
 व्यासा पञ्चदशाक्षरः सा विधा भूतगुणात्मिकाः ।

पञ्चभिश्च तथा षड् बिश्चतुर्भिरपि याक्षरः ॥ ३२ ॥

स्वरव्यञ्जनभेदेन सप्तत्रिंशत्प्रभेदेनी ।

सप्तत्रिंशत्प्रभेदेन षट् त्रिंशत्तत्त्ववृत्तिणी ॥ ३३ ॥

तत्त्वातीतस्वभावा य विद्विषं भाव्यते सदा ।

पृथिव्यादिषु भूतेषु व्यापकं योत्तरोत्तरम् ॥ ३४ ॥

भूतं त्वधस्तनं व्याप्यं तद् गुणा व्यापकाश्रयाः ।

व्याप्येष्ववस्थिता देवि स्थूलसूक्ष्मविभेदतः ॥ ३५ ॥

तस्माद्योमगुणः शब्दो वाय्वादीन् व्याप्य संस्थितः ।

योमभिलैस्तु विद्यास्थैर्लक्षयेच्छब्दपञ्चकम् ॥ ३६ ॥

तेषां कारुण्यवृत्तेः स्थित ध्वनिमयं परम् ।

भवद् गुणवतां बीजं गुणानामपि वाचकम् ॥ ३७ ॥

कार्यकारणभावेन तयोरैक्य विवक्षया ।

महामायात्रयेणापि कारणेन य भिन्दुना ॥ ३८ ॥

वाय्वाग्निजलभूमीनां स्पर्शानां य यत्पृथग्म् ।

उत्पन्नं भावयेद् देवि स्थूलसूक्ष्मविभेदतः ॥ ३९ ॥

वृत्ताणां त्रितयं तद्गतं त्रिभि र्देहैर्विभावितम् ।

प्रधानं तेजसो वृत्तं तद् बीजेन हि जन्यते ॥ ४० ॥

विद्यास्थैश्चन्द्रबीजैस्तु स्थूलसूक्ष्मो रसः स्मृतः ।

सम्बन्धो विदितो लोके रसस्याप्यमृतस्य य ॥ ४१ ॥

वसु धाया गुणो गन्धस्तत्त्वपिर्गन्धवायिका ।

भुवनत्रयसम्बन्धात् त्रिधात्वं तु भुवैश्चरि ॥ ४२ ॥

अशुद्धशुद्धमिश्राणां प्रमातृणां परं वपुः ।

कोधीशत्रितये नाथ विद्यास्थेन प्रकाश्यते ॥ ४३ ॥

श्रीकण्ठदशकं तद्गतं व्यक्तस्यापि वाचकः ।

प्राणवृत्तस्थितो देवि तद्गदेकादशः परः ॥ ४४ ॥

श्लोकः सन्नेव पुरुषो बहुधा कायते हि सः ।

रुद्रेश्चरसदृशाभ्या देवता मितविग्रहाः ॥ ४५ ॥

भिन्दुत्रयेण कथिता अमितामितविग्रहाः ।
 शान्तिः शक्तिश्च शम्भुश्च नादत्रितयबोधनाः ॥ ४६ ॥
 वागुरामूलवलये सूत्राधाः कवलीकृताः ।
 तथा मन्त्राः समस्ताश्च विधायामत्र संस्थिताः ॥ ४७ ॥
 गुरुकभेण सम्प्राप्तः सम्प्रदायार्थं हरितः ।
 निगर्भार्थो मउद्वेवि शिवगुर्वात्मगोचरः ॥ ४८ ॥
 शिवगुर्वात्मनामैक्यानुसंधानात्तदात्मकम् ॥ ४९ ॥
 निष्कलत्वं शिवे बुध्वा तद्रूपत्वं गुरोरपि ।
 तन्निरीक्षणसामर्थ्यादात्मनश्च शिवात्मताम् ॥ ५० ॥
 भावयेदभक्तिनम्रः सङ्घोशोन्मेषाकलङ्कितः ।
 कौलिकं कथयिष्यामि यकद्वेवतयोरपि ॥ ५१ ॥
 विद्यागुर्वात्मनामैक्यं तत्प्रकारः प्रदर्शयते ।
 लकारैश्चतुरस्राणि वृत्तत्रितयसंयुतम् ॥ ५२ ॥
 सरोरुडद्वयं शक्तैरग्रीषोमात्मकं प्रिये ।
 वृत्त्वभात्रयसंभूतैरक्षरैर्नवसङ्ख्यकैः ॥ ५३ ॥
 भिन्दुत्रययुतैर्जातं नवयोन्यात्मकं प्रिये ।
 मण्डलत्रययुक्तं तु यकं शक्त्यनलात्मकम् ॥ ५४ ॥
 व्योमबीजत्रयेणैव प्रमातृत्रित्यान्वितम् ।
 षष्ठाज्ञानक्रियात्रयमादनत्रयसंयुतम् ॥ ५५ ॥
 सदाशिवासनं देवि मडाभिन्दुमयं परम् ।
 एत्थं मन्त्रात्मकं यकं देवतायाः परं वपुः ॥ ५६ ॥
 ओकादशाधिकशतदेवतात्मतया पुनः ।
 गाणेशत्वं मडादेव्याः ससोमरविपावकैः ॥ ५७ ॥
 षष्ठाज्ञानक्रियाभिश्च गुणत्रययुतैर्ल पुनः ।
 अडरुपा य सा देवी ज्ञानकर्मेन्द्रियैरपि ॥ ५८ ॥
 तदर्थैरेव देवेशि करणैरान्तैः पुनः ।
 प्रकृत्या य गुणेनापि पुंस्त्वबन्धेन यात्मना ॥ ५९ ॥

नक्षत्रविग्रहा जाता योगिनीत्वमथोच्यते ।
 त्वगादिधातुनाथाभिर्डाडिन्त्यादिभिरप्यसौ ॥ ६० ॥
 वर्गाष्टकनिविष्टाभिर्योगिनीभिश्च संयुता ।
 योगिनीरूपमास्थाय राजते विश्ववित्रा ॥ ६१ ॥
 प्राणान्पानौ समानश्चोदनव्यानौ तथा पुनः ।
 नागः कूर्माडय कृकरो देवदत्तो धनञ्जयः ॥ ६२ ॥
 शुवात्मा पर्मात्मा चैत्येतै राशिस्वरूपिणी ।
 अकथादित्रिपङ्क्त्यात्मा तार्तिर्यादिकमेण सा ॥ ६३ ॥
 गणेशोऽभून्महाविद्या परावागादिवाङ्मयी ।
 बीजबिन्दुध्वनीनां च त्रिकूटेषु ग्रहात्मिका ॥ ६४ ॥
 ल्लेभात्रयसंभूतैस्तिथिसंध्यैस्तथाक्षरैः ।
 अन्यैर्द्रादशभिर्वर्णैरेषा नक्षत्ररूपिणी ॥ ६५ ॥
 विधानन्तर्भूतशक्त्याद्यैः शाक्तैः षड् भिस्तथाक्षरैः ।
 योगिनीत्वं च विधाय राशित्वं चान्त्यवर्जितैः ॥ ६६ ॥
 अयं विश्वप्रकारा य यक रूपा मलेश्वरी ।
 देव्या देवे यथा प्रोक्तो गुरुदेवे तथैव हि ॥ ६७ ॥
 तत्प्रसादाय शिष्योऽपि तद्रूपः सम्प्रजायते ।
 इत्येवं कौलिकार्थस्तु कथितो विरवन्दिते ॥ ६८ ॥
 तथा सर्वरुद्रस्यार्थं कथयामि तवानघे ।
 मूलाधारे तडिद्रूपे वाग्भवाकारतां गते ॥ ६९ ॥
 अष्टात्रिंशत्संख्यायुक्तपञ्चाशद्भर्त्विग्रहा ।
 विद्या कुण्डलिनीरूपा मण्डलत्रयभेदिनी ॥ ७० ॥
 तडिड्डीटिनिभप्रभ्या भिसतन्तुनिभाकृतिः ।
 व्योमेन्दुमण्डलासक्ता सुधास्रोतःस्वरूपिणी ॥ ७१ ॥
 सदा व्यामजगत् कृत्स्ना सदानन्दस्वरूपिणी ।
 अेषा स्वात्मेति बुद्धिस्तु रुद्रस्यार्थो मलेश्वरि ॥ ७२ ॥
 मलातत्त्वार्थं धति यत्तय देवि वदामि ते ।
 निष्कले प्रमे सूक्ष्मे निर्वक्ष्ये भाववर्जिते ॥ ७३ ॥

व्योमातीते परे तत्त्वे प्रकाशानन्दविग्रहे ।
 विश्वोत्तिर्णो विश्वमये तत्त्वे स्वात्मनियोजनम् ॥ ७४ ॥
 तदा प्रकाशमानत्वं तेजसां तमसामपि ।
 अविनाभावरूपत्वं तस्माद्विश्वस्य सर्वतः ॥ ७५ ॥
 प्रकाशते मडातत्त्वं दिव्यकीडारसोज्ज्वले ।
 निरस्तसर्वसंकल्पविकल्पस्थितिपूर्वकः ॥ ७६ ॥
 रडस्थार्थो मया गुप्तः सधः प्रत्ययकारकः ।
 मडाज्ञानार्णवि दृष्टः शङ्का तत्र न पार्वति ॥ ७७ ॥
 विद्यापीठनिबद्धेषु संस्थितो दिव्यसिद्धिदः ।
 कौलाचारपरैर्देवि पादुकाभावनापरैः ॥ ७८ ॥
 योगिनीमेलनोद्युक्तैः प्राप्तविद्याभिषेचनैः ।
 शङ्काकलङ्कविगतैः सदा मुदितमानसैः ॥ ७९ ॥
 पारम्पर्येण विज्ञातरडस्थार्थविशारदैः ।
 लभ्यते नान्यथ देवि त्वां शपेकुलसुन्दरि ॥ ८० ॥
 पारम्पर्यविडीना ये ज्ञानमात्रेण गर्विताः ।
 तेषां समयलोपेन विदुर्वन्ति मरीचयः ॥ ८१ ॥
 यस्तु दिव्यरसास्वादभोदमानविमर्शनः ।
 द्येयतातिथिनक्षत्रे वारेऽपि च विवस्वतः ॥ ८२ ॥
 मरीचीन् प्रीणयत्येव मदिरानन्दधूर्णितः ।
 सर्वदा च विशेषेण लभते पूर्णोद्यताम् ॥ ८३ ॥
 अवेव्ढावस्तु देवेशि देशिकेन्द्रप्रसादतः ।
 मडाज्ञानमयो देवि सधः सम्प्राप्यते नरैः ॥ ८४ ॥
 अवेमेतत्प्रदं ज्ञानं विद्यार्णगमगोचरम् ।
 देवि गुह्यप्रियेणैव व्याख्यातं दूर्गि षड् विधम् ।
 सधो यस्य प्रबोधेन वीरयडेश्वरो भवेत् ॥ ८५ ॥
 एति द्वितीयः पटलः समाप्तः ।

अथ तृतीयः पटलः

पूजासङ्केतमधुना कथयामि तवानघे ।
 यस्य प्रबोधमात्रेण जिवन्मुक्तः प्रमोदते ॥ १ ॥
 तव नित्योदिता पूजा त्रिभिर्भैरव्यवस्थिता ।
 परा याप्यपर गौरि तृतीया य परापरा ॥ २ ॥
 प्रथमाद्वैतभावस्था सर्वप्रसरगोचरा ।
 द्वितीया यङ्कपूजा य सदा निष्पाद्यते मया ॥ ३ ॥
 अेवं ज्ञानमये देवि तृतीया तु परापरा ।
 उत्तमा सा परा ज्ञेया विधानं शृणु साम्प्रतम् ॥ ४ ॥
 मडापद्मवनान्तस्थे वाग्भवे गुरुपादुङ्काम् ।
 आप्यायितजगद्रूपां परामृतवर्षिणीम् ॥ ५ ॥
 सञ्चिन्त्य परमाद्वैतभावनामृतघूर्णितः ।
 दृशन्तन्तरसंसर्पत्रादालोकनतत्परः ॥ ६ ॥
 विकल्परुपसंजल्पविमुषोऽन्तर्मुषः सदा ।
 शिल्बलोल्वासदलितसंकोचस्त्वतिसुन्दरः ।
 षण्द्रयप्रीणनद्रव्यैविं छितस्वात्मपूजनः ॥ ७ ॥
 न्यासं निर्वर्तयेद्वेदे षोढान्यासपुरःसरम् ।
 गणेशैः प्रथमो न्यासो द्वितीतस्तु त्रैर्भूतः ॥ ८ ॥
 नक्षत्रैश्च तृतीयः स्याद्योगिनीभिश्चतुर्थकः ।
 राशिभिः पञ्चमो न्यासः षष्ठः पीठैर्निगद्यते ॥ ९ ॥
 षोढान्यासस्त्वयं प्रोक्तः सर्वत्रैवापराजितः ।
 अेवं यो न्यस्तगात्रस्तु स पूज्यः सर्वयोगिभिः ॥ १० ॥
 नास्त्यस्य पूज्यो लोकेषु पितृमातृमुषो जनः ।
 स अेव पूज्यः सर्वेषां स स्वयं परमेश्वरः ॥ ११ ॥
 षोढान्यासविहीनं यं प्रणमेदेष पार्वति ।
 सोऽशिरान्मृत्युमाप्नोति नरकं य प्रपद्यते ॥ १२ ॥
 षोढान्यासप्रकारं य कथयामि तवानघे ।
 विद्मेशो विघ्नराजश्च विनायकशिवोत्तमौ ॥ १३ ॥

विघ्नकृद्धिघ्नलता य गणराट् गणनायकः ।
 ऐकदन्तो द्विदन्तश्च गजवक्त्रो निरगजः ॥ १४ ॥
 कपर्दवान् दीर्घमुभः शङ्कुकर्णो वृषध्वजः ।
 गणनाथो गजेन्द्रश्च शूर्पकर्णस्त्रिलोचनः ॥ १५ ॥
 लम्बोदरो मडानादश्चतुर्मूर्तिः सदाशिवः ।
 आभोटो दुर्मुषश्चैव सुमुषश्च प्रभोटकः ॥ १६ ॥
 ऐकपाटो द्विजिह्वश्च शूरो वीरश्च षण्मुषः ।
 वरदो वामदेवश्च वक्तुर्गणो द्विरण्डकः ॥ १७ ॥
 सेनानीग्रामणीर्मत्तो विमत्तो मत्तवाहनः ।
 जटी मुण्डी तथा भङ्गी वरेण्यो वृषकेतनः ॥ १८ ॥
 भक्ष्यप्रियो गणेशश्च मेघनाटो गणेश्वरः ।
 तरुणारुणसङ्काशान् गजवक्त्रान् त्रिलोचनान् ॥ १९ ॥
 पाशाङ्कुशवराभीतिहस्तान् शक्तिसामन्वितान् ।
 ऐतांस्तु विन्यसेदेषे मातृकान्यासवत्प्रिये ॥ २० ॥
 स्वरैस्तु सङ्घितं सूर्यं लृट्याथः प्रविन्यसेत् ।
 भिन्दुस्थाने सुधासूतिं यादिवर्णयितुष्टयैः ॥ २१ ॥
 भूपुत्रं लोचनद्वन्द्वं कवर्गाधिपतिं प्रिये ।
 लृट्ये विन्यसेच्छुङ्कं यवर्गाधिपतिं पुनः ॥ २२ ॥
 लृट्योपरि विन्यसेद्वर्गाधिपतिं बुधम् ।
 भृलस्यति कण्ठदेशे तवर्गाधिपतिं प्रिये ॥ २३ ॥
 नाभौ शनैश्चरं देवि पवर्गेशं सुरेश्वरि ।
 वक्त्रेशादियतुर्वर्णैः सङ्घितं राडुमेव य ॥ २४ ॥
 क्षकारसङ्घितं केतुं पायो देवेशि विन्यसेत् ।
 [रक्तं श्वेतं तथा रक्तं श्यामं पीतं य पाण्डुरम् ।
 कृष्णं धूम्रं धूम्रधूम्रं भावयेद्भविपुर्वकान् ॥
 कामरूपधरान् देवि दिव्याम्बरविभूषणान् ।
 वामोरुन्यस्तहस्तांश्च दक्षहस्तवस्त्रदान् ॥]

ललाटे दक्षनेत्रे च वामे कर्णाद्रये पुनः ॥ २५ ॥

पुटयोनिर्नासिकायाश्च कण्ठे स्कन्धद्रये पुनः ।

पश्चात्सूर्पर्युग्मे च मणिभन्धद्रये पुनः ॥ २६ ॥

स्तनयोर्नाभिदेशे च कटिभन्धे ततः परम् ।

उरुयुग्मे तथा जन्वोर्जङ्घयोश्च पदद्रये ॥ २७ ॥

[आद्ययुग्मन्तथा चैकं तस्त्रीणि यतुष्टयम् ।

ऐकमेकं द्वयञ्चेति स्वराः प्रोक्ताश्चतुर्दश ॥ २८ ॥

व्यञ्जनेष्वेकमुभयं द्वयं न्यस्येदतः परम् ।

ऐकं युग्मं द्वयन्द्वमेकं युग्मं द्वयन्ततः ॥ २९ ॥

ऐकं त्रयं तथा चैकं ऐकमेकं द्वयन्तथा ।

ऐकं द्वयं त्रयं पश्चाल्लक्षं अं मश्चतुष्टयम् ॥ ३० ॥

अशिष्यादेः पुरो भगो दत्त्वा यकमतो न्यसेत्]

ज्वलत्कालानलप्रभ्या वरदाभयपाणयः ॥ ३१ ॥

नतिपाणयोऽग्निनीपूर्वाः सर्वाभरणभूषिताः ।

ऐतास्तु विन्यसेद्वि स्थानेष्वेषु सुरार्थिते ॥ ३२ ॥

विशुद्धौ लृट्टये नाभौ स्वाधिष्ठाने च मूलके ।

आज्ञायां धातुनायाश्च न्यस्तव्या ऽादिदिवताः ॥ ३३ ॥

अमृतादियुताः सम्यङ्न्यस्तव्याश्च सुरेश्वरि ।

पादे लिङ्गे च कुक्षौ च लृट्टये बाहुमूलयोः ॥ ३४ ॥

दक्षिणं पादमारभ्य वामपादावसानकम् ।

मेषादिराशयो वार्होर्न्यस्तव्याः सप्त पार्वति ॥ ३५ ॥

[यतुष्टं त्रितयं त्रीणि द्वितयं द्वितयं द्वयम् ।

पञ्चकं पञ्चकं पञ्च पञ्चकं पञ्चकं ततः ॥

यत्वारि मेरुर्मिने स्युः कन्यायां पञ्च शादयः ।]

पिठानि विन्यसेद्वि मातृकास्थानके पुनः ।

तेषां नामानि वक्ष्यन्ते शृणुष्यावडिता प्रिये ॥ ३६ ॥

कामरूपं वाराणसी नेपालं पौण्ड्रवर्धनम् ।

यरस्थिरं कान्यकुब्जं पूर्णशैलं तथार्बुदम् ॥ ३७ ॥

આમ્રાતકેશ્વરૈકામ્ ત્રિસ્રોતઃ કામકોટકમ્ ।
 કૈલાસં ભૃગુનગરં કેદારપૂર્ણચન્દ્રકે ॥ ૩૮ ॥
 શ્રીપીઠમોહુરપીઠં જાલમ્ન માલવોલ્લલે ।
 કુલાન્તં દેવિકોટં ચ ગોકર્ણં મારુતેશ્વરમ્ ॥ ૩૯ ॥
 અટ્ટહાસં ચ વિરજં રાજગેહં મહાપથમ્ ।
 કોલાપુર મેલાપુરં ઓહુરન્તુ જયન્તિકા ॥ ૪૦ ॥
 ઉજ્જયિન્યાપિ ચિત્રા ચ ક્ષીરકં હસ્તિનાપુરમ્ ।
 ઓડીશં ચ પ્રયાગાખ્યં ષષ્ઠ માયાપુરં તથા ॥ ૪૧ ॥
 જલેશં મલયં શૈલં મેરું ગિરિવરં તથા ।
 મહેન્દ્ર વામનં ચૈવ હિરણ્યપુરમેવ ચા ॥ ૪૨ ॥
 મહાલક્ષ્મીપુરોઽ્યાણં છાયાછત્રમતઃ પરમ્ ।
 એતે પીઠાઃ સમુદ્દિષ્ટા માતૃકારૂપકાઃ સ્થિતાઃ ॥ ૪૩ ॥
 એવં ષોઢા પુરઃ કૃત્વા શ્રીચક્રન્યાસમાચરેત્ ।
 શ્રીમત્ત્રિપુરસુન્દર્યાશ્ચક્રન્યાસં શૃણુ પ્રિયે ॥ ૪૪ ॥
 યન્ન કસ્યચિદાખ્યાતં તનુશુદ્ધિકરં પરમ્ ।
 ચતુરસ્રાધરેખાયૈ નમ ઇત્યાદિતો ન્યસેત્ ॥ ૪૫ ॥
 દક્ષાંસપૃષ્ઠપાણ્યગ્રસ્કિઠ્ઠકપાદાડ્ગુલીષ્વથ ।
 વામાડ્ગ્ઘડ્ગુલિષુસ્કિઠ્ઠકે પાણ્યગ્રે ચાંસપૃષ્ઠકે ॥ ૪૬ ॥
 સચ્ચલીમૂલપૃષ્ઠેષુ વ્યાપકત્વેન સુન્દરિ ।
 અત્રૈવ સ્થાનદશકે અણિમાઘાસ્તુ વિન્યસેત્ ॥ ૪૭ ॥
 સિદ્ધિસ્તદન્તશ્ચ તનુવ્યાપકત્વેન સુન્દરિ ।
 [ચતુરસ્રમધ્યરેખાયૈ નમ ઇત્યપિ વલ્લભે ।]
 તસ્યાઃ સ્થાનેષુ વિન્યસ્ય બ્રહ્માણ્યાઘાસ્તદાષ્ટસુ ॥ ૪૮ ॥
 પાદાડ્ગુણ્દ્રયે પાર્શ્વે દક્ષે મૂર્ધન્યપાર્શ્વકે ।
 વામદક્ષિણજાનોશ્ચ બહિરંસદ્રયે તથા ॥ ૪૯ ॥
 ન્યસ્તવ્યાશ્ચતુરસ્રાન્ત્યરેખાયૈ નમ ઇત્યપિ ।
 વિન્યસેદ્ વ્યાપકત્વેન પૂર્વોક્તાન્તશ્ચ વિગ્રહે ॥ ૫૦ ॥

तस्याः स्थानेषु दशसु मुद्राणां दशकं न्यसेत् ।
 ब्रह्माण्याद्यष्टस्थानान्तस्तासामष्टौ न्यसेत्ततः ॥ ५१ ॥
 शिष्टे द्वे द्वादशान्ते य पादाङ्गुष्ठे य विन्यसेत् ।
 तदान्तः षोडशदलपद्माय नम इत्यपि ॥ ५२ ॥
 विन्यस्य तद्वले कामाकर्षिण्याद्याश्च विन्यसेत् ।
 दलानि दक्षिणश्रोत्रपृष्ठमंसं य कूर्परम् ॥ ५३ ॥
 करपृष्ठे योरुजानुगुल्फपादतलं तथा ।
 वामपादतलाद्यैवमेतदेवाष्टकं मतम् ॥ ५४ ॥
 तदन्तरे याष्टदलपद्माय नम इत्यपि ।
 विन्यस्य तद्वलेष्वेषु दक्षशङ्भे य जत्रुके ॥ ५५ ॥
 उर्वन्तर्गुल्फगुल्फोरुजत्रुशङ्भे य वमतः ।
 अनङ्गकुसुमाद्याश्च शङ्गीरष्टौ य विन्यसेत् ॥ ५६ ॥
 तदनतश्चतुर्दशारयकाय नम इत्यपि ।
 विन्यस्य तस्य कोशेषु न्यसेच्छङ्गीश्चतुर्दश ॥ ५७ ॥
 सर्वसङ्क्षोभिण्याद्यास्तु तस्य कोणानि वच्यन्ते ।
 ललाटे दक्षिणागं य दक्षगण्डांसमध्यतः ॥ ५८ ॥
 पार्श्वान्तरुक्कङ्घान्तर्वाभजङ्घादि पार्वति ।
 वामोर्वन्तं वामपार्श्वं वामांसं वामगण्डकम् ॥ ५९ ॥
 ललाटवाममध्ये य तथा वै पृष्ठमित्यपि ।
 ततो दशारयकाय नम इत्यपि पार्वति ॥ ६० ॥
 तस्य कोणानि दक्षाक्षिनासामूलाऽऽस्यनेत्रके ।
 कुक्षीशवायुकोशेषु जानुद्रयगुह्येषु य ॥ ६१ ॥
 कुक्षिनै ऋतिवङ्न्याभ्यकोशेष्वेषु न्यसेत् पुनः ।
 सर्वासिद्धिप्रदादीनां शङ्गीनां दशकं तथा ॥ ६२ ॥
 तदनन्तस्य दशारादियकाय नम इत्यपि ।
 विन्यस्य तस्य कोशेषु सर्वज्ञाद्याः प्रविन्यसेत् ॥ ६३ ॥
 दक्षनासा सृक्किण्णी या स्तनं वृषणमेव य ।
 सीविनी वामभुक्चं य स्तनं सृक्किण्णि नासिके ॥ ६४ ॥

नासाग्रं यैव विज्ञेयं कोषानां दशकं तथा ।
तदन्तरष्टकोषाद्विचक्राय नम षट्यपि ॥ ६५ ॥
विन्यस्य तस्य कोशेषु वषिन्धाद्यष्टकं न्यसेत् ।
शिबुकं कण्ठलुट्टयनाभीनां यैव दक्षिणाम् ॥ ६६ ॥
ज्ञेयं पार्श्वयतुष्कं य मणिपूरादि वामकम् ।
यतुष्ठयं य पार्श्वानामेतत् कोषाष्टकं मतम् ॥ ६७ ॥
लुट्टयस्थत्रिकोषस्य यतुर्दिक्षु भङ्गिर्न्यसेत् ।
शरयापौ पाशसृष्टी त्रिकोषाय नमस्तथा ॥ ६८ ॥
विन्यस्य तस्य कोशेषु अग्रदक्षोत्तरेषु य ।
कामेश्वर्यादिदेवीनां मध्ये देवीं य विन्यसेत् ॥ ६९ ॥
अेवं मयोदितो देवि ! न्यासो गुह्यतमकमः ।
अेतद् गुह्यतमं कार्यं त्वया वै वीरवन्दिते ॥ ७० ॥
समयस्थाय दातव्यं नऽशिष्याय कदाचन ।
गुप्ताद् गुप्ततरं यैतत्तवाऽद्य प्रकटीकृतम् ॥ ७१ ॥
मूलदेव्यादिकं न्यासमणिमान्तं पुनर्न्यसेत् ।
[त्रिकोषस्थे मलाभिन्दौ मलात्रिपुरसुन्दरीम्] ।
शिरस्त्रिकोषपूर्वादि कामेश्वर्यादिकं न्यसेत् ॥ ७२ ॥
बाणात्रेने ऋषोश्चापौ कर्णौ पाशद्वयं न्यसेत् ।
सृष्टिद्वयं य नासाग्रे दक्षिणाग्रं तु विन्यसेत् ॥ ७३ ॥
मुण्डमूलकमेणैव न्यसेद्वाग्देवताष्टकम् ।
बैन्दवादीनि यक्षाणि न्यस्तव्यानि वरानने ॥ ७४ ॥
नेत्रमूले त्वपाङ्गे य कर्णपूर्वोत्तरे पुनः ।
यूडादिकण्ठनिम्नेऽर्धं शेषार्धं कर्णपृष्ठके ॥ ७५ ॥
कर्णौ पूर्वौ त्वपाङ्गे य तस्य मूले य विन्यसेत् ।
लुट्टये मनुकोषस्थ शक्तयोऽपि य पूर्ववत् ॥ ७६ ॥
सर्वसिद्ध्यादिकं कण्ठे प्रादक्षिण्येन विन्यसेत् ।
नाभावष्टदलं तत्तु वंशे वामे य पार्श्वके ॥ ७७ ॥
उदरे सव्यपार्श्वे य न्यसेदाद्विचक्रायम् ।

वंशवामान्तरालादि न्यसेदन्य यतुष्टयम् ॥ ७८ ॥

स्वाधिष्ठाने न्यसेत् स्वस्य पूर्वाद्दक्षावसानकम् ।

यतस्त्रस्तु यतस्त्रस्तु यतुर्दक्षु क्मात्र्यसेत् ॥ ७९ ॥

मूलाधारे न्यसेन्मुद्रादशकं साधकोत्तमः ।

पुनर्वशे य सव्ये य वामे यैवान्तरालके ॥ ८० ॥

उर्ध्वोर्धो दशमुद्राश्च उर्ध्वोर्धोवर्जितं पुनः ।

ब्रह्माण्डाद्याष्टकं दक्षजन्घायां तास्तु पूर्ववत् ॥ ८१ ॥

वामजङ्घां समारभ्य वामादिक्रमतोऽपि य ।

सिद्ध्यष्टकं न्यसेत्तेषु द्वयं पादतले न्यसेत् ॥ ८२ ॥

कारणात्प्रसृतं न्यासं दीपादीपमिवोदितम् ।

अेवं विन्यस्य देवेशीं स्वाभेदेन विचिन्तयेत् ॥ ८३ ॥

ततश्च करशुद्ध्यादिन्यासं कुर्यात् समाहितः ।

अलं ते कथयाम्यद्य विद्यान्यासं शंनु प्रिये ॥ ८४ ॥

मूर्ध्नि गुड्ये य लुट्टये नेत्रेषु त्रितयेषु य ।

श्रोत्रयोर्युगले यैव मुधे य भुजयोस्तथा ॥ ८५ ॥

पृष्ठे जन्वोश्च नाभौ य विद्यान्यासं विधाय य ।

करशुद्धिं पुनश्चैव आसनादिषडङ्गकम् ॥ ८६ ॥

श्रीकण्ठादीनि वाग्देवीराधारे लुट्टये पुनः ।

शिखायां भैरवस्थाने त्वग्निचक्रादिका न्यसेत् ॥ ८७ ॥

तत्पत्रयं समस्तं य विद्याभिजत्रयान्वितम् ।

पादादिनाभिपर्यन्तमागलं शिरस्तथा ॥ ८८ ॥

व्यापकं यैव विन्यस्य स्वात्मीकृत्य परं पुनः ।

सन्तर्पयेत् पुनर्देवीं सौम्याग्नेयामृतद्रवैः ॥ ८९ ॥

अेवं यतुर्विधो न्यासः कर्वव्यो वीरवन्दिते ।

षोढान्यासोऽग्निमाद्यश्च मूलदेव्यादिकः प्रिये ॥ ९० ॥

करशुद्ध्यादिकस्यैव साधकेन सुसिद्ध्यये ।

प्रातः काले तथा पूजासमये ङोमकर्मणि ॥ ९१ ॥

जपकाले तथा तेषां विनियोगः पृथक् पृथक् ।
 पूजाकाले समस्तं वा कृत्वा साधकपुङ्गवः ॥ ८२ ॥
 षट्त्रिंशत्तत्पर्यन्तमासनं परिकल्प्य च ।
 गुमादियोगिनीनां च मन्त्रेणाऽथ बलिं ददेत् ॥ ८३ ॥
 पिण्डऽऽरूपपदग्रन्थिभेदनाद् विघ्नभेदकम् ।
 गुड्यलृन्मुभमूर्धसु विद्यान्यासनेऽसुन्दरि ॥ ८४ ॥
 यागमन्दिरगांश्चैव विघ्नानुत्सार्य मन्त्रवित् ।
 [अपसर्पन्तु ते भूता ये भुता भूमिसंस्थिताः ॥
 ये भूता विघ्नकर्तारस्ते नश्यन्तु शिवाज्ञया]
 पाष्णिर्घातेन भौमांश्च तालेन च नभोगतान् ॥ ८५ ॥
 अस्त्रमन्त्रेण विधांश्च दृष्ट्या विधानपोषयेत् ।
 द्विष्वधोर्ध्वं मडावह्निप्राकारं परिभाषयेत् ॥ ८६ ॥
 सामान्यार्घ्येण देवेशि! मार्तण्डं परिपूजयेत् ।
 प्रकाशशक्तिसहितमरुणाकल्पमुज्ज्वलम् ॥ ८७ ॥
 ग्रहादिपरिवारञ्च विश्वतेजोऽवभासनम् ।
 सौम्याग्नेययुतैर्देवि रोचनागुरुकुङ्कुमैः ॥ ८८ ॥
 मूलमुख्यारयन् सभ्यगभाषयेच्चक्रराजकम् ।
 योगिनी मूलमन्त्रेण क्षिपेत् पुष्पाञ्जलिं ततः ॥ ८९ ॥
 मणिमुक्ताप्रवालैर्वा विलोमं मूलविधया ।
 अशून्यं सर्वदा कुर्याच्छून्ये विघ्नास्त्वनेकशः ॥ ९० ॥
 श्रीयकस्यात्मनश्चैव मध्ये त्वर्ध्वं प्रतिक्षिपेत् ।
 यतुरस्मान्तरालस्थकाणषट्के सुरेश्वरि ॥ ९०१ ॥
 षडासनानि सम्पुज्य त्रिकोणस्थान्तरे पुनः ।
 पीठानि यतुरो देवि कापूजा ओ धृति क्कमात् ॥ ९०२ ॥
 अर्चयित्वाऽर्धपादे तु वहेर्दश कला यजेत् ।
 अर्धपात्रं प्रतिष्ठाप्य तत्र सूर्यकला यजेत् ॥ ९०३ ॥
 पात्रे सूर्यकलाश्चैव कर्मादिद्वादशार्चयेत् ।
 विधृते तु पुनर्द्रव्ये षोडशेन्दुकला यजेत् ॥ ९०४ ॥

अभृतेशीं य तन्मध्ये भावयेष्य नवात्मना ।
 नवात्मना ततो देवि तर्पेद्य्दातुदेवताः ॥ १०५ ॥
 आनन्दभैरवं वीषडन्तेनैव य तर्पयेत् ।
 तदाज्ञाप्रेरितं तस्य गुरुषुऽक्तौ निवेदयेत् ॥ १०६ ॥
 तथैवार्धं विशेषेण साधयेत् साधकोत्तमः ।
 गुरुपादाविमापूज्य भैरवाय ददेत् पुनः ॥ १०७ ॥
 तदीयं शेषमादाय कामाग्रौ विश्व ... स्थुषि ।
 पादुकां मूलविधां य जपन् लोमं समाचरेत् ॥ १०८ ॥
 मलाप्रकाशे विश्वस्य संछारवमनोधते ।
 मरीचिवृत्तीर्जुडुयान्मनसा कुण्डलीमुषे ॥ १०९ ॥
 अलन्तेदन्तयोरेक्यमुन्मन्यां सुचि कल्पितम् ।
 मथनोद्रेकसम्भूतं वस्तुमुपं मलाडविः ॥ ११० ॥
 दुत्वा दुत्वा स्वयं यैव मलजानन्दविग्रहः ।
 स्वप्रधाप्रसराकारं श्रीयङ्कं पूजयेत् सुधीः ॥ १११ ॥
 गणेशं दूतरीं यैव क्षेत्रेशं दूतिकां तथा ।
 आड्यद्वरे यजेद् देवि देवीश्च स्वस्तिकादिकाः ॥ ११२ ॥
 ततस्थान्तस्त्रिकोणसपि गुरुषुऽक्तिं त्रिधा स्थिताम् ।
 तदन्तश्च मलादेवीं तामावाड्य यजेत् पुनः ॥ ११३ ॥
 मलाप्रभवान्तस्थां कारणानन्दविग्रहाम् ।
 मद्दुपोपाश्रितां देवीमिच्छाकामङ्गलप्रदाम् ॥ ११४ ॥
 भवतीं त्वन्मयैरेव नैवेद्याद्विभिरर्थयेत् ।
 त्रिकोणे तत्स्फुरत्तायाः प्रतिभिम्भाङ्गतीः पुनः ॥ ११५ ॥
 तत्तत्तिथिभयीर्नित्याः काम्यकर्मानुसारिणीः ।
 तत्र प्रकटयोगिन्यश्चक्रे त्रैलोक्यमोडने ॥ ११६ ॥
 मातृकास्थूलरूपत्वात्त्वगादिव्यापकत्वतः ।
 योगिन्यः प्रकटा ज्ञेयाः स्थूलविश्वप्रधात्मनि ॥ ११७ ॥
 अणिमाद्या मलादेवि सिद्धयोऽष्टौ व्यवस्थिताः ।

तासु रक्ततरा भाषैर्वराभयकरास्तथा ॥ ११८ ॥
 धृतचिन्तामहारत्ना मनीषितङ्गलप्रदाः ।
 ब्राह्म्याद्या अपि तत्रैव यष्टव्याः क्वमतः प्रिये ॥ ११९ ॥
 ब्रह्माणी पीतवर्णा य यत्तुर्भिः शोभिता मुष्णैः ।
 वरदाऽभयहस्ता य कुण्डिका क्षलसत्करा ॥ १२० ॥
 माहेश्वरी श्वेतवर्णा त्रिनेत्रा शूलधारिणी ।
 कपालमेघं परशुं दधाना पाणिभिः प्रिये ॥ १२१ ॥
 [अैन्द्री तु श्यामवर्णा य प्रजोत्पललसत्करा]
 कौमारी पीतवर्णा य शक्तितोमरधारिणी ॥ १२२ ॥
 वरदाभयहस्ता य ध्यातव्या परमेश्वरी ।
 वैष्णवी श्यामवर्णा य शङ्खचक्रवराभयान् ॥ १२३ ॥
 हस्तपद्मैस्तु विभ्राणा भूषिता दिव्यभूषणैः ।
 वाराही श्यामलच्छाया पोत्रि वङ्गसमुज्ज्वला ॥ १२४ ॥
 हलं य मुसलं भङ्गं भेटकं दधाती लुण्ठैः ।
 [अैन्द्री श्यामलवर्णा य वज्रद्वयलसत्करा] ॥ १२५ ॥
 यामुण्डा कृष्णवर्णा य शूलं उमरुकं तथा ।
 भङ्गं वेतालकं यैव दधाना दक्षिणैः करैः ॥ १२६ ॥
 नागभेटकघण्टा ध्यान् दधानान्यैः कपालकम् ।
 मङ्गलक्ष्मीस्तु पीताभा पद्मदर्पणमेव य ॥ १२७ ॥
 मात लुङ्गङ्गलं यैव दधान परमेश्वरी ।
 अेवं ध्यात्वा यजेतेताश्चकेशीं त्रिपुरां ततः ॥ १२८ ॥
 कर्मेन्द्रियाणां वैमल्यात् करशुद्धिकरी स्मृता ।
 कायशुद्धिभवा सिद्धिरणिमा यात्र संस्थिता ॥ १२९ ॥
 षोडशस्पन्दसन्दोहे यमल्लृप्तिमयोः कलाः ।
 प्राणादिषोडशानां तु वयुना प्राणनात्मिकाः ॥ १३० ॥
 बीज भूताः स्वरात्मत्वात् कलनाद् बीजरूपकाः ।
 अन्तरङ्गतया गुप्ता योगिन्यः संव्यवस्थिताः ॥ १३१ ॥

कामाकर्षणरूपाधाः सृष्टेः प्राधान्यतः प्रिये ।
 सर्वाशापूरणाय्ये तु यके वामेन पूजयेत् ॥ १३२ ॥
 पाशाङ्कुशधरा ज्येता रक्ता रक्ताम्बरा वृताः ।
 प्राणशुद्धिमयी सिद्धिर्लघिमा भोक्तुरात्मनः ॥ १३३ ॥
 त्रिपुरेशी य यकेशी पूज्या सर्वोपचारकैः ।
 [कौविकानुभवविष्टभोगपुर्यष्टकाश्रिताः ॥ १३४ ॥
 वाग्भवाष्टकसम्बन्धसूक्ष्मा वर्गस्वरूपतः ।
 तास्तु गुभतराः सर्वाः सर्वसंक्षोभण्णात्मके ॥ १३५ ॥
 अनङ्गकुसुमाद्यास्तु रक्तकञ्चुकशोभिताः]
 [वेणीकृत लसत्केशाश्चापभाणधराः शुभाः] ॥ १३६ ॥
 तत्तदाजोरभुङ्ख्यात्मभोग्यभोक्तुर्भुङ्गितुः ।
 पिण्डादिपदविश्रान्तिसौन्दर्यगुणसंयुता ॥ १३७ ॥
 यकेश्वरी बुद्धिशुद्धिरूपा य परमेश्वरी ।
 मङ्गिमासिद्धिरूपा तु पूज्या सर्वोपचारकैः ॥ १३८ ॥
 द्वादशग्रन्थिभेदेन समुल्लसितसंविदः ।
 विसर्गान्तदशवेशाश्चाक्तानुभवपूर्वकम् ॥ १३९ ॥
 उन्मेषक्तिप्रसरर्हरिच्छाशक्तिप्रधानकैः ।
 तदेवाऽकुलसङ्घट्टरूपैर्वाण्यतुष्टयैः ॥ १४० ॥
 वेद्योष्मरूपसावर्णैर्मिश्रेष्ठाभाविदैरपि ।
 कुलशक्तिसमावेशरूपवर्णद्वयान्वितैः ॥ १४१ ॥
 शक्तेः सारमयत्वेन प्रसृतत्वान्मडेश्वरि ।
 स,प्रदायकमायाताश्चक्रे सौभाग्यदायके ॥ १४२ ॥
 निरन्तरओरधा रूपसौभाग्यं कलयोगतः ।
 अन्तर्धसंज्ञिके देवि अणिमासदृशाः शुभाः ॥ १४३ ॥
 सर्वसङ्क्षोभिणीपूर्वा देवाक्षादिविशुद्धिदाः ।
 षष्टित्वसिद्धिरपि य प्रोतरूपे पुरत्रये ॥ १४४ ॥
 योगादिक्लेशभेदेन सिद्धा त्रिपुरवासिनीष्ठ ।
 अेताः सम्पूजयेद् देवि सर्वाः सर्वोपचारकैः ॥ १४५ ॥

सदातनाना नादानां नवरन्ध्रस्थितात्मनाम् ।
महासामान्यरूपेण व्यावृत्तध्वनिरूपिणीषु ॥ १४६ ॥

अस्थिरस्थिरवेधानां छायारूपैर्दशाक्षरैः ।
कुलकौलिकयोगिन्यः सर्वाङ्घ्रिप्रदायिकाः ॥ १४७ ॥

श्रेताम्ब्रधराः श्रेताः श्रेताभरणभूषिताः ।
मन्त्राणां स्वप्रधारुपयोगादनवर्थसंज्ञके ॥ १४८ ॥

सर्वसिद्धिप्रदाद्यास्तु यके सर्वर्थसाधके ।
लोकत्रयसमृद्धीनां लेतुत्वाय्यकनायिका ॥ १४९ ॥

त्रिपुरा श्रीमंडेशानि मन्त्रशुद्धिभवा पुनः ।
वशित्वसिद्धिराभ्याता अेताः सर्वाभः् समर्थयेत् ॥ १५० ॥

उध्वार्धोभुम्पया देवि कुण्डलिन्या प्रकाशिताः ।
कुलेच्छया बलिर्भावात् काटिवर्णाप्रथामयी ॥ १५१ ॥

निगर्भयोगिनीवाय्याः स्वरुपावेशरूपके ।
सर्वावेशकर यके सर्वरक्षाकरे पराः ॥ १५२ ॥

सर्वज्ञाद्याः स्थिता अेताः सङ्गपुस्ताक्षमालिकाः ।
मातृमानप्रमेयाणां पुराणां परिपोषिणी ॥ १५३ ॥

त्रिपुरामालिनी भ्याता यकेशी त्रिपुरमोहिनी ।
निरुद्धवायुसङ्घट्टस्फुटितग्रन्थिमूलतः ॥ १५४ ॥

लुट्टयान्तरसंवित्तिशून्यपर्यष्टकात्मना ।
बीजरूपस्वरकलास्पृष्टवर्गानुसारतः ॥ १५५ ॥

रङ्गस्थयोगिनीर्देवीः संसारदलनोज्ज्वले ।
सर्वरोगहरे यके संस्थिता वीरवन्दिते ॥ १५६ ॥

वशिन्याद्या रक्तवर्णा वरदाभयमुद्रिताः ।
पुस्तकं जपमालां च दधानाः सिद्धयोगिनीः ॥ १५७ ॥

शुद्धिविधाविशुद्धिं च त्मुक्तिसिद्धिं मलेश्वरि ।
ध्वरीं त्रिपुरां सिद्धां पूजयेद् बिन्दुतर्पणैः ॥ १५८ ॥

शक्तित्रयात्मिका देवि चिद्धामप्रसराः पुनाः ।

संवर्ताग्निडलाडुपाः परमातिरडस्थकाः ॥ १५८ ॥

पूर्णापूर्णास्वडुपायाः सिद्धेर्लुतुः सुरेश्वरि ।

सर्वासिद्धिमयाभ्ये तु यङ्के त्वायुधभूषिताः ॥ १६० ॥

स्थिताः कामेश्वरीपूर्वाश्चतस्रः पीठदेवताः ।

आयुधास्त्वतिरक्ताभाः स्वायुधोज्ज्वलमस्तकाः ॥ १६१ ॥

वरदाभयडस्ताश्व्य पूज्या व्रतङ्गलप्रदाः ॥ १६२ ॥

त्वदीयाश्च मदीयाश्च पुंस्त्रिवश्यविधायिनः ॥ १६२ ॥

त्वगसृज्मांसमेदोस्थिशुक्लानां य मडेश्वरि ।

द्वितीयस्वरसंयुक्ता अते बाणास्त्वदीयकाः ॥ १६३ ॥

वामादीनां पुराणां तु जननी त्रिपुर्भिर्का ।

परस्वातन्त्र्यडुपत्वादिच्छासिद्धिर्भडेश्वरि ॥ १६४ ॥

अेताः सर्वोपयारेण पूजयेत्तु वरानने ।

सर्वानन्दमये देवि परब्रह्मात्मके परे ॥ १६५ ॥

यङ्के संवित्तिडुपा य मडात्रिपुरसुन्दरी ।

स्वैरायारेण सम्पूज्या त्वलन्तेदन्तयोः सम ॥ १६६ ॥

मडाकामडलाडुपा पीठविधादिसिद्धिदा ।

मडामुद्रामयी देवि पूज्या पञ्चदशात्मिका ॥ १६७ ॥

तत्तत्तिथिमयी नित्या नवमी तैरवी परा ।

प्रतिचङ्कं समुद्रास्तु यङ्कसङ्केतयोदिताः ॥ १६८ ॥

नित्यङ्किलन्नादिकाश्चैव काम्यकर्मनुसारतः ।

यतुरस्मान्तराले वा त्रिकोणे वा यजेत् सुधीः ॥ १६९ ॥

अलिना पिशितैर्गन्धैर्धूपैराराध्य देवताः ।

यङ्कपूजा विधाअेत्यं कुलदीपं निवेदयेत् ॥ १७० ॥

अन्तर्भङ्गिर्भसमानं स्वप्रकाशोज्ज्वलं प्रिये ।

पुष्पाञ्जलिं ततः कृत्वा जपं कुर्यात् समाहितः ॥ १७१ ॥

कूटत्रये मडादेवि कुण्डलीत्रितयेऽपि य ।

यङ्काणां पूर्वपूर्वेषां नादडुपेण योजिताम् ॥ १७२ ॥

तेषु प्राणान्निमायार्णकलाभिन्द्र्यचन्द्रिकाः ।
 रोधिनीनादनादान्ताः शक्तिव्यापिकलान्विताः ॥ १७३ ॥
 समना योन्मना येति द्वादशान्ते स्थिताः प्रिये ।
 मूलकुण्डलिनीरूपे मध्यमे च ततः पुनः ॥ १७४ ॥
 सृष्ट्युन्मुपे च विश्वस्य स्थितिरूपे मलेश्वरि ।
 केवलं नादरूपेण उत्तरोत्तरयोजितम् ॥ १७५ ॥
 शबलाकारके देवि तृतीये द्वादशी कला ।
 शून्यषट्कं तथा देवि ष्यवस्थापञ्चकं पुनः ॥ १७६ ॥
 विषुवं समरूपं च भावयन् मनसा जपेत् ।
 अञ्च्याद्विद्वादशांतेषु त्रींस्त्रीन् त्यक्त्वा वरानने ॥ १७७ ॥
 शून्यत्रयं विजानीयाद्वैकैकान्तरतः प्रिये ।
 [शून्यत्रयात् परे स्थाने मडाशून्यं विभावयेत्]
 प्रबोध करणस्याऽथ जागरत्वेन भावनम् ॥ १७८ ॥
 वल्लौ देवि मडाजाग्रदवस्था त्विन्द्रियद्वयैः ।
 आन्तरैः करणैरेव स्वप्नमायावबोधकः ॥ १७९ ॥
 गलदेशे सुषुप्तिस्तु लीनपूर्वस्य वेदनम् ।
 अन्तःकरणवृत्तीनां लयतो विषयस्य तु ॥ १८० ॥
 पूर्वाणानां विलोमेन भूमध्ये बिन्दुसंस्थिता ।
 तुर्यरूपं तथा यात्र वृत्ताधितिस्तु सङ्ग्रहः ॥ १८१ ॥
 यैतन्व्यक्तिछेतोस्तु नादरूपस्य वेदनम् ।
 तुर्यातीतं सुषुप्तिस्थानं नादान्ताद्विस्थितं प्रिये ॥ १८२ ॥
 अत्रैव जपकाले तु पञ्चावस्थाः स्मरेद् बुधः ।
 योगः प्राणात्ममनसां विषुवं प्राणसंज्ञितम् ॥ १८३ ॥
 आधारित्थितनादे तु लीनं बुद्ध्यात्मरूपकम् ।
 संयोगेन वियोगेन मन्त्राणानां मलेश्वरि ॥ १८४ ॥
 अनलताद्याधारान्तं नादात्मत्वविश्विन्तनम् ।
 नादसंस्पर्शनात्तस्य नाडीविषुवमुच्यते ॥ १८५ ॥
 द्वादशान्विभेदेन वार्णानामन्तरे प्रिये ।

नाद्योगः प्रशान्तं तु प्रशान्तेन्द्रियगोचरम् ॥ १८६ ॥
वह्नि मायां कलां चैव येतनाभर्धयन्द्रकम् ।
रोधिनीनादनादान्तान् शक्तौ लीनान् विभावयेत् ॥ १८७ ॥
विषुवं शक्तिसंज्ञं तु तदुर्ध्वं नाद्यन्तितनम् ।
तदुर्ध्वं कालविषुवमुन्मनान्तं मधेश्वरि ॥ १८८ ॥
मुनियन्द्राऽष्टशक्तिस्त्रुटिभिर्नादवेदनम् ।
चैतन्यव्यक्तिहेतुश्च विषुवं तत्त्वसंज्ञितम् ॥ १८९ ॥
परं स्थानं मडादेवि निसर्गानन्दसुन्दरम् ।
अेवं चित्तयमानस्य जपकालेषु पार्वति ॥ १९० ॥
सिद्धयः सकलास्तूर्णार्णो सिद्ध्यन्ति त्वत्प्रसादतः ।
अेवं कृत्वा जपं देव्या वामउस्ते निवेद्येत् ॥ १९१ ॥
अनामाङ्गुष्ठयोगेन तर्पयेच्चक्रेवताः ।
मधं मांसं तथा मत्स्यं देव्यास्तु विनिवेद्येत् ॥ १९२ ॥
कौलाचारसमायुक्तैर्विरैर्स्तु सद्य पूजयेत् ।
पुष्यभेन तु वारे य सौरे य परमेश्वरि ॥ १९३ ॥
गुरोर्दिने स्वनक्षत्रे यतुर्दृश्यश्चभीषु य ।
यङ्कपूजा विशेषेण योगिनीनां समाचरेत् ॥ १९४ ॥
यतुःषष्टियुताः कोट्यो योगिनीनां मडौजसाम् ।
यङ्कमेतत् समाश्रित्य संस्थिता वीरवन्दिते ॥ १९५ ॥
अष्टाष्टकं तु कर्तव्यं वित्तशाठ्यविवर्जितम् ।
त्वमेव तासां रूपेण क्रीडसे विश्वमोहिनी ॥ १९६ ॥
अज्ञात्वा तु कुलाचारमयञ्चा गुरुपादुकाम् ।
योऽस्मिन् शास्त्रे प्रार्तत तं त्वं पीडयसि ध्रुवम् ॥ १९७ ॥
अेवं ज्ञात्वा वरारोडे कौलाचारपरः सदा ।
आवयोः शबलाकारं मधं तत्र निवेद्य य ॥ १९८ ॥
त्वत्प्रधा प्रसराकारास्तवामेव परिभावयेत् ।
वामिच्छाविग्रहां देवीं गुरुरुपां विभावयेत् ॥ १९९ ॥

त्वन्मयस्य गुरोः शेषं निवेधात्मनि योजयेत् ।

योगिनीनां मडादेवि अट्टकायात्मरूपिणे ॥ २०० ॥

क्षेत्राणां पतये मधं अलिं कुर्वित उेतुना ।

नित्यं पिबन् वमन् आदन् स्वेच्छायाारपरः स्वयम् ॥ २०१ ॥

अडन्तेदन्तयोरीक्यं भावयन् विडरेत् सुभम् ।

अेतते कथितं सर्वं सङ्केतत्रयमुत्तमम् ॥ २०२ ॥

गोपनीयं प्रयत्नेन स्वगुड्यमिव सुप्रते ।

युम्बडे ज्ञानलुब्धे य न प्रकाश्यं त्वयानधे ॥ २०३ ॥

अन्यायेन न दातव्यं नास्तिकानां मडेश्वरि ।

अेवं त्वयाडडमाज्ञामो मडिच्छारुपया प्रभो ॥ २०४ ॥

अज्ञानेन तु यो दधात् स परेतो अविष्यति ।

सङ्केतं यो विजानाति योगिनीनां अवेत्प्रियः ॥ २०५ ॥

सर्वेस्मितङ्गलावाप्तिः सर्वकामङ्गलाश्रयः ।

यतोऽपि दृश्यते देवि कथं विद्मन् चिन्तयेत् ॥ २०६ ॥

एति तृतीयः पटलः समाप्तः ।

॥ एति योगिनीलृदयं स्तोत्रम् ॥

Encoded and proofread by Mike Magee

(ac70@cityscape.co.uk mike.magee@btinternet.com) .

—
YoginihRidayam

pdf was typeset on November 22, 2022

—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

